

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯМ У КАНАДІ

На сучасному етапі розвитку економічних процесів актуальними є питання розвитку регіонів, механізму управління природокористування та досвіду країн світу в даній сфері зокрема. Канада є однією з найбільших гірничодобувних держав світу, що входять по екологічному розвитку в «сімку» розвинених країн. Новий механізм природокористування в Канаді, як і в інших розвинених країнах, почав формуватися ще в 1970-х рр. ХХ ст.

Одна з головних особливостей регулювання природокористування в Канаді пов'язана з федеративним устроєм держави: юридична відповідальність розділена між федеральним і провінційними урядами [1].

У Канаді існує федеральний орган, підзвітний міністрові навколишнього середовища – це Канадське агентство з екологічної оцінки (The Canadian Environmental Assessment Agency), засноване у 1994 році. Агентство забезпечує високу якість екологічної оцінки, яка сприяє прийняттю обґрунтованих рішень на підтримку сталого розвитку [2].

Варто згадати про приватну, некомерційну організацію – Охорона природи Канади (NCC, The Nature Conservancy of Canada) створена 1962 року, яка є провідною національною організацією зі збереження земельних ресурсів [6].

Управління природокористуванням Канади включає в себе управління сільськогосподарськими, лісовими ресурсами, ресурсами тваринного світу та рибними та мінеральними ресурсами. Основна увага в управлінні сільськогосподарськими ресурсами зосереджена на стійкій сільськогосподарській практиці та розвитку органічних або інших методів ведення сільського господарства, які захищають землю й сільськогосподарські ресурси. Основна увага в управлінні лісами спрямована на заходи по відновленню (лісовідновлення та лісорозведення), а також профілактики і боротьби з лісовими пожежами. Управління дикою природою і рибними ресурсами спрямоване на мінімізацію споживання або порушення дикої флори і фауни. Управління мінеральними ресурсами включає в себе заходи, спрямовані на мінімізацію споживання мінералів через зміни у виробничому процесі, а також скорочення відходів, виробництво та споживання перероблених матеріалів і виробів [3].

З метою покращення управління природокористуванням в Канаді необхідно здійснити наступні заходи:

- 1) фокусування екологічної оцінки по великих проектах, які здійснюють значний негативний вплив на навколишнє середовище;
- 2) ініціатори великих проектів повинні дотримуватися умов, викладених у договорі, якщо ні, то вони можуть зіткнутися з жорсткими фінансовими санкціями. Пропоноване покарання може варіюватися від 100 до 400 тис. дол.;
- 3) вимога подальшої перевірки програм після всіх екологічних оцінок для точності прогнозів щодо потенційного впливу на навколишнє середовище;
- 4) при порушенні закону Канади «Про екологічну оцінку», «Про ядерну безпеку та контроль» покарання може варіюватися від 25 до 100 тис. дол.;
- 5) збільшення бюджету Канадського агентства з екологічної оцінки, для здійснення своєчасної екологічної оцінки на високому рівні;

6) надання 13,5 млн. дол. до 2014 р., для поліпшення безпеки трубопроводів по всій Канаді, з метою збільшення кількості перевірок для нафто-і газопроводів на 50%;

7) забезпечення фінансування 35,7 млн. дол. до 2014 р. з метою подальшого зміцнення безпеки танкерів Канади, в тому числі забезпечення відповідної законодавчої та нормативно-правової бази, пов'язаних з розливами нафти та готовності до реагування;

8) співпраця з урядами провінцій дозволить ширше використовувати регіональні екологічні оцінки для виявлення та усунення потенційних регіональних проблем [5].

Серед інструментів адміністративного регулювання у Канаді виділяють такі основні групи:

– стандарти якості навколишнього середовища, розробляються і впроваджуються на основі чинного законодавства;

– екологічні ліцензії (права) на будівництво, введення в дію та експлуатацію тих чи інших підприємств, що забруднюють навколишнє середовище, які видаються природоохоронними відомствами;

– укази уряду щодо порушників природоохоронного законодавства (в особливо небезпечних випадках);

– інструкції (кодекси) практичної діяльності, її екологічні критерії та інструкції, що розробляються урядовими органами для ділових кіл [1].

Податкові важелі в сфері управління природокористуванням в країні розвинені поки відносно слабо. Проте уряд Канади визнає, що економічні інструменти допомагають охороні навколишнього середовища, управлінню природокористуванням, а також стимулюють економічне зростання.

У 2009 році уряд Онтаріо офіційно запустив першу програму пільгового тарифу в Канаді (feed-in tariff program), це програма нових поновлюваних джерел енергії. Вона була розроблена для прискорення росту чистих джерел енергії, включаючи біоенергетику, сонце, гідроенергію і вітер, та створення тисяч нових зелених робочих місць. Дана програма:

1) гарантує конкретні тарифи на енергію з поновлюваних джерел;

2) надає право на підключення до електромереж для проектів з поновлюваних джерел енергії, які відповідають технічним, економічним та іншим нормативним вимогам;

3) забезпечує єдиний спрощений процес узгодження, надаючи гарантійні послуги для проектів з поновлюваних джерел енергії, які відповідають нормативним вимогам;

4) допомагає місцевим громадам створювати, володіти та управляти своїми проектами поновлюваних джерел енергії [4].

Отже, Канада приділяє постійну увагу розробці природоохоронних заходів для сталого розвитку економіки та удосконалює методи управління природокористуванням.

Література:

1. Акишин А.С. Экологическая политика зарубежных стран и России. Природоохранная деятельность в Канаде. Электронный ресурс. – Режим доступа: http://gendocs.ru/v11056/акишин_а.с._экологическая_политика_зарубежных_стран_и_россии?page=8.

2. About the Agency. Электронный ресурс. – Режим доступа: <http://www.ceaa-acee.gc.ca/default.asp?lang=En&n=0046B0B2-1>.

3. Canadian Environmental Sector Trends 2010 Supplemental Report. Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://www.eco.ca/pdf/Canadian-Environmental-Trends-Supplemental-Report-2010.pdf>.

4. Tax Ontario's new Feed-in Tariff (FIT and micro FIT) Program.. Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://www.canadianenvironmental.com/>

5. What Responsible Resource Development means for environmental protection. Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://actionplan.gc.ca/en/backgrounder/r2d-dr2/environmental-protection>.

6. Who We Are.. Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://www.natureconservancy.ca/en/who-we-are/>

Онацька С.А.

магістрант

Кримського економічного інституту

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

м. Сімферополь, АР Крим, Україна

УКРАЇНА НА РИНКУ ГЛОБАЛЬНИХ КОНТЕЙНЕРНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

Набуття статусу морської держави є незаперечною перевагою у форматі підвищення конкурентоспроможності України, зростання її ролі у світовій торгівлі та міжнародному розподілі праці в цілому (ефективна реалізація транспортно-транзитного потенціалу). Як було зазначено впродовж 2008 – 2010 рр. спостерігалось погіршення динаміки по всіх напрямках вантажопереробки. Стримання та погіршення темпів розвитку морського торговельного судноплавства спричинене відсутністю стабільної вантажної бази. З метою усунення цієї проблеми необхідно збільшити кількість суден, що ходять під вітчизняними прапорами, а для цього потрібна ефективна реалізація експортного потенціалу народного господарства та залучення транзитних вантажопотоків.

Останнім часом у зв'язку з поширенням глобалізації світової торгівлі відбулася раціоналізація транспортних технологій – контейнеризація, що підвищила ефективність вантажопереробки майже у 50 разів. За підрахунками експертів, у дану сферу інвестовано 65 млрд. дол. США, а за останні 30 років торговий оборот потроївся саме в період стрімкого розвитку контейнеризації.

Контейнерне транспортування вантажів має наступні переваги:

- зменшення кількості експертиз, які необхідно здійснювати при традиційній обробці генеральних вантажів;
- використання контейнерів в цілях вантажопереробки носить довгостроковий характер;
- спрощення і уніфікація вантажних операцій;
- стандартизація процедури оформлення вантажних документів, скорочення термінів доставки;
- висока швидкість і гарантія доставки вантажів відповідно до графіка руху поїзда (just in time);
- відсутність впливу погодних умов на перевезення;
- економія витрат на оформлення товаросупровідних документів;